

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ w brzmieniu obecnie obowiązującym, nadanym decyzją ramową 2009/299/WSiSW⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on sądom krajowym w przypadkach wskazanych w tym przepisie uzależnienia wykonania europejskiego nakazu aresztowania od warunku, iż sprawa zakończona danym wyrokiem skazującym będzie mogła być ponownie rozpatrzona w celu zapewnienia oskarżonemu prawa do obrony?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW jest zgodny z wymogami wynikającymi z prawa do skutecznej ochrony sądowej i sprawiedliwego procesu zawartymi w art. 47 oraz z prawem od obrony zawartym w art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy art. 53 interpretowany zgodnie z wykładnią systemową w związku z prawami zawartymi w artykułach 47 i 48 Karty zezwala państwu członkowskiemu na uzależnienie przekazania osoby skazanej zaocznie od umożliwienia ponownego rozpoznania sprawy zakończonej danym wyrokiem skazującym w państwie wydającym nakaz, poprzez przyznanie w ten sposób tym prawom szerszego poziomu ochrony, niż wynikający z prawa Unii Europejskiej, w celu uniknięcia wykładni ograniczającej lub naruszającej prawo podstawowe zawarte w konstytucji państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s.1).

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 26 lutego 2009 r., zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. L 81, s. 24)

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-403/11)

(2011/C 290/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana, i I. Hadjiyiannis, pełnomocnicy).

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim zgodnie z art. 13 ust. 1, 2, 3 i 6 [z wyjątkiem przypadku Distrito de la Cuenca Fluvial de Cataluña (okręgu dorzecza Katalonii)]; art. 14 ust.

1 lit. c) [z wyjątkiem przypadku planów gospodarowania wodami w Distrito de la Cuenca Fluvial de Cataluña; Balearów; Teneryfy; Gwadiany; Gwadalkiwiru; Cuenca Mediterránea Andaluza (andaluzyjskiego basenu Morza Śródziemnego); Tinto-Odiel-Piedras; Guadalete-Barbate; Galicia-Costa; Miño-Sil; Duero; Cantábrico Occidental oraz Cantábrico Oriental] oraz art. 15 ust. 1 (z wyjątkiem przypadku Distrito de la Cuenca Fluvial de Cataluña) dyrektywy 2000/60/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 13 i 15 tej dyrektywy:

Ze względu na nieopracowanie ani nieogłoszenie planów gospodarowania wodami w dorzeczu krajowym przez Hiszpanię (z wyjątkiem przypadku planu gospodarowania wodami w okręgu „Cuenca Fluvial de Cataluña”) Komisja nie otrzymała również kopii tych planów do dnia 22 marca 2010 r. będącego terminem określonym w tej dyrektywie ani do dnia dzisiejszego. Komisja stwierdza zatem, że Hiszpania naruszyła art. 15 ust. 1 tej dyrektywy (z wyjątkiem planu zarządzania okręgu „Cuenca Fluvial de Cataluña”).

Naruszenie art. 14 dyrektywy:

W odniesieniu do art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy ramowej w związku z art. 13 ust. 6 tej dyrektywy, Komisja stwierdza, że proces informowania społeczeństwa i konsultacji dotyczący projektów planów gospodarowania wodami w dorzeczu, poza tym, że został dokonany w przypadku „Cuenca Fluvial de Cataluña”, którego plan został już opracowany, został rozpoczęty w pozostałych dwunastu obszarach dorzeczy: Balearów; Teneryfy; Gwadiany; Gwadalkiwiru; Cuenca Mediterránea Andaluza; Tinto-Odiel-Piedras; Guadalete-Barbate; Galicia-Costa; Miño-Sil; Duero; Cantábrico Occidental oraz Cantábrico Oriental.

Komisja dochodzi do wniosku, że, z wyjątkiem trzynastu ww. obszarów dorzeczy, Hiszpania uchybiła zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 14 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 24 maja 2011 r. w sprawie T-176/09, Government of Gibraltar przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 1 sierpnia 2011 r. przez Government of Gibraltar

(Sprawa C-407/11 P)

(2011/C 290/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Government of Gibraltar (przedstawiciele: D. Vaughan QC, M. Llamas, Barrister)